

O S E N E V A K K E R T

1) Ein liten flækk på karte utme havet
der ha Osen lagt sæ vakkert te.

Der det legg me' fjæse rætt mot kave'
det e smått, men vi e da te'

Vi e kry over Osen, det e vårres;
vi ska steill me det så godt vi kainn'
Sjå kor vakkert det e her når det våres,
å når hauststormen frøse mot lainn'.

REFR.:

Osen - det e Gosen det,
liten plass me mykji stas.
Osen - det e fjillj å hav,
søl og vind og rusk og kav:
kom hit å sjå - du vil forstå
koffer at vi trivest her.

2) Ta ein tur uti Bjørsvika ein vårveld,
hør at kjilln ha kommi hit igjen.
Oppi lufta sveve det et vakkert gneill,
det e mæsin som segje i kveilin'

Gløtt mot havet der det legg å skuve;
sjå på båtan haste langsomt i veg.
Der dæm pleye sm nedover have'
ut mot Kya på leit åtte sei.

REFR.

3) Gå på Storheia en solblank vakker haustdag,
sup inn haustlufta i lange drag.
Der fer rypa - leike sæ i arti skratt
ferr å gjem sæ bort i et kratt.

Ein blekkstill sommarkveld, ta turn te Skåna
nemme vasskainten å sett me stång.
Der legg snø som enda ikkj ha bråna,
det e vakkert me storføggelsang.

REFR.

4) Vi dørke jord og skog - vi dørke have'
du kainn træff oss næsten over alt.
Oppi tømmerskog og Barentshave'
i vårres kontrast tå barnål og salt.

Du som ha voksi opp å prøvd å fløtta
te ein ainnan plass - du kom igjæn.
Værra gla' fer at det slætt ikkj nøtta
å riv sæ laus frå ei bøgd som e pæn.

Jan Osen

Tekst/mel.
Eli Lothe Hepsø

KJÆRLIGHETSVISE TIL OSEN

1.

Eit savn som æ føle te barndommens sted,
ein lengsel te heimen æ koiinn itj finn fred,
fra Osen æ dro da æ va ganske ung,
men savnet det ble no så aillt ferr tungt.

Refr.

Ferr i Osen vil æ bo, der kan sjela mi leve.
Der korr livet veks og gror. Der e kjærligheita stor.

2.

Æ dro i fra by'n så fløtta æ heim.
Fra stress og fra mase, te luft som e rein.
Der ørna flyr fritt, over fjella og dal
te huset der heime, te mor og te far.

Refr.

3.

Når storman dem bles i fra sørøst'n inn,
og ruske så tak i de blussanes kinn,
i stuan vi varme oss aili godt i lag,
og sammen vi kjempe kvart einaste slag.

Refr.

4.

Om krisa den lure så har vi vår tro.
For framtida her den skal vi gjerra god.
Når røtter og sjel vil ha ro og litt fred
det Osen som einaste, rette sted.
Refr.